

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

مانلیو دینوچی - Manlio Dinucci

برگردان از: حمید محوی

۱۷ جنوری ۲۰۲۱

خلیج [فارس]، جنگ سی ساله

بوش: «دوران امید جدید آغاز می شود»

مرکز پژوهش های جهانی سازی، ۱۲ جنوری ۲۰۲۱



۳۰ سال پیش، در ۱۷ جنوری ۱۹۹۱، ساعت ۲ و ۲۰ دقیقه بامداد (به وقت منطقه جنگی) در خلیج [فارس] عملیات «طوفان صحرا» شروع شد. هلیکوپترهای ایالات متحده آمریکا وارد آسمان عراق شدند و با هلفایر ایستگاه های رادار عراقی را تخریب کردند. فوراً پس از این حمله، راکت های کروز تاماهاک و شکاری های مخفی کار اف ۱۱۷ مراکز حساس دیگری را مورد اصابت قرار دادند و دفاع هوایی پایتخت را کور کردند. سی ان ان تصاویر آسمان بغداد را که با تیربار دفاع هوایی روشن شده بود به سراسر جهان فرستاد، «نمایشی» که گزارشگر آن را با آتش بازی سنتی در ۴ جولای روز جشن استقلال ایالات متحده آمریکا مقایسه کرد. و این آغازی بود برای آنچه که پنتاگون به عنوان ویرانگر ترین حرکت نظامی می نامید که هرگز در زمانی به این کوتاهی با سلاح های غیر اتمی به وقوع نپیوسته است. این جنگ الگوی جنگ های آینده معرفی شد. جنگ علیه عراق بخشی از جنگ های پسا جنگ سرد را تشکیل می داد. ایالات متحده آمریکا این جنگ را وقتی به راه انداخت که دیوار برلین فرو ریخته و پیمان ورشو و اتحاد جماهیر

سوسیالیستی شوروی نیز در آستانه انحلال قرار گرفته بود. این رویدادها وضعیت ژئوپلیتیک کاملاً جدیدی را به وجود آورد و به ایالات متحده نیز اجازه داد تا ستراتیژی جدیدی را برای کسب بیشترین امتیازات طراحی کند.

به شکل متناقضی آتش جنگ وقتی شعله ور شد که «صلح فرا رسید» (بر اساس شعار رایج در آن دوران). پس از فروپاشی دیوار برلین در سال ۱۹۸۹، و انحلال پیمان وارسا و حتا انحلال خود اتحاد جماهیر سوسیالیستی شوروی. رئیس جمهور بوش اعلام کرده بود که «جنگ سرد به پایان رسیده و ما وارد دوران نوین و امید بخش بزرگی می شویم»، ولی «بحران خلیج [فارس] به ما یادآور می شود که هنوز منابع مستقل اغتشاش وجود دارد». در واقع «اغتشاش» از خود واشنگتن بود که با زوال بلوک شوروی که به آن دامن می زد تا بیشترین امتیازات را به دست آورد. همان گونه که ایالات متحده اعلام می کند: «ایالات متحده یگانه دولتی است که دارای نیروئی با بُرد و نفوذ در همه ابعاد سیاسی، اقتصادی و نظامی واقعاً جهانی می باشد. هیچ جایگزینی برای رهبری امریکا وجود ندارد» (ستراتیژی امنیت ملی ایالات متحده، اگست ۱۹۹۱).

در سال های ۸۰ ایالات متحده امریکا از عراق صدام حسین در جنگ علیه ایران خمینی پشتیبانی کرد. ولی وقتی در سال ۱۹۸۸ جنگ ایران و عراق به پایان رسید، ایالات متحده امریکا بیم داشت که عراق نقش بارزی در منطقه به دست آورد، در نتیجه مجدداً سیاست «تفرقه بینداز حکومت کن» را به کار بست. و کویت را تشویق کرد تا مصرانه وامی را که به عراق داده بوده مطالبه کند و بر همین منوال از منابع نفتی مشترک به شکل فوق العاده و خلاف موازین تعیین شده بین دو کشور بهره برداری کرد. در حالی که تنشج بین دو کشور بالا می گیرد، در ۲۵ جولای ۱۹۹۰ سفیر ایالات متحده امریکا در بغداد خانم آپریل گلاسی^۱ به صدام حسین اطمینان می دهد که «از رئیس جمهور دستور دارد که در پی بهترین مناسبات با عراق باشد» و «ما هیچ نظر خاصی درباره منازعات شما با کویت نداریم». یک هفته پس از اشتباه در محاسبات سیاسی، عراق کویت را به اشغال خود درمی آورد. از این پس عراق اعلام می کند که به ازای واگذاری حق استفاده از ساحل خلیج [فارس] که انگلیس ها در ترسیم نقشه خاورمیانه در سال های ۲۰ عراق را از آن بی نصیب گذاشته بودند، کویت را ترک خواهد کرد.

دام انداخته شد. ایالات متحده که خیلی پیش از اینها جنگ را تدارک دیده بود، با ماهواره های نظامی آرایش نیروهای عراقی را برای تعیین اهداف رصد کرد.

واشنگتن گرچه به بغداد وانمود کرده بود که ایالات متحده امریکا در منازعه بین دو کشور بی طرف باقی خواهد ماند، ولی در جولای ۱۹۹۰ وقتی نیروهای نظامی عراق به کویت حمله کردند، برای تشکیل یک ائتلاف بین المللی علیه عراق اقدام کرد، و نیروئی با ۷۵۰۰۰۰ سرباز که ۷۰٪ آنها امریکائی بودند به فرماندهی جنرال امریکائی شوارتسکوف^۲ به خلیج [فارس] گسیل کردند. در نومبر ۱۹۹۰ شورای امنیت ملل متحد با ۱۲ رأی (به علاوه رأی اتحاد جماهیر سوسیالیستی شوروی)، ۲ رأی مخالف (کوبا و یمن)، و عدم حضور چین، قطعنامه ۶۷۸ استفاده از هر گونه امکانات ضروری علیه عراق را تصویب کرد.

جنگ خلیج [فارس] نخستین جنگی ست که جمهوری ایتالیا با نقض ماده ۱۱ قانون اساسی تحت فرماندهی ایالات متحده امریکا در آن شرکت کرده است. ناتو گرچه رسماً به شکلی که هست در این جنگ شرکت نداشت ولی نیروها و پایگاه هایش را در اختیار قرار می دهد. چند ماه بعد، در نومبر ۱۹۹۱، شورای آتلانتیک در پی ستراتیژی نوین ایالات متحده امریکا «اصل نوین ستراتیژی پیمان ناتو» را اعلام می کند. در همان سال ایتالیا، با نقض قانونی اساسی که مأموریت

^۱ April Glaspie

^۲ Schwarzkopf نورمن شوارتسکوف جونور

نیروی های نظامی را « دفاع از منافع ملی در هر کجائی که ضرورت داشته باشد » تعریف کرده است، « الگوی نوین دفاع » را اعلام کرد. ایتالیا ستراتیژی نوین ایالات متحده را به عنوان « شیوه جدید دفاع » کپی می کند. از جنگی به جنگ دیگر که حتماً برای « عملیات انسان دوستانه و صدور دموکراسی » ضرورت خواهد داشت. این جنگ همانی ست که به گفته رئیس جمهور بوش در سال ۱۹۹۱ « آینده بهتری را پیش روی ما خواهد گذاشت، جامعه جهانی نوین در یک همزیستی و سازش فزاینده گردهم خواهند آمد و هیچ نیروئی نمی تواند به کار برده شود » و برای چنین امری « بحران خلیج [فارس] به عنوان عمق نظم نوین جهانی به تاریخ خواهد پیوست».



در کوران ۴۳ روز، از روز ۱۷ جنوری، نیروی هوایی ایالات متحده آمریکا و هم پیمانان با ۲۸۰۰ هواپیما، بیش از ۱۱۰۰۰۰ خراج، ۲۵۰۰۰۰ بمب پرتاب کردند از جمله بمب های خوشه ای که با آنها بیش از ۱۰ میلیون ریز مهمات خوشه ای رها شد. در بمباران ها، در کنار ایالات متحده نیروی هوایی و بحری بریتانیا، فرانسه، ایتالیا، یونان، اسپانیا، پرتغال، بلجیم، هالند، دنمارک، ناروی و کانادا شرکت داشتند. در ۲۳ فبروری نیروهای ائتلاف با نیم میلیون سرباز حمله زمین را آغاز کردند. رئیس جمهور آمریکا بوش در ۲۸ فبروری آتش بس موقت اعلام کرد و تهاجم به پایان رسید.

فوراً پس از جنگ خلیج [فارس]، واشنگتن به رقیبان و هم پیمانانش پیغام صریحی صادر کرد : « ایالات متحده یگانه دولتی است که دارای نیروئی با بُرد و نفوذ در همه ابعاد سیاسی، اقتصادی و نظامی واقعاً جهانی می باشد. هیچ جایگزینی برای رهبری آمریکا وجود ندارد» (ستراتیژی امنیت ملی ایالات متحده، اگست ۱۹۹۱).

به این ترتیب، با جنگ خلیج [فارس] ستراتیژی جدیدی به وجود می آید که جنگ های پیاپی را به فرماندهی ایالات متحده آمریکا هدایت می کند، یوگوسلاوی ۱۹۹۹، افغانستان ۲۰۰۱، عراق ۲۰۰۳، لیبیا ۲۰۱۱، سوریه ۲۰۱۱، و جنگ های دیگری که به عنوان « عملیات بشر دوستانه برای صدور دموکراسی » معرفی می شود. این موضوع نشان می دهد که جنگ خلیج [فارس] تا چه اندازه باعث مرگ و میر میلیون ها انسان، قطع عضو، یتیم و پناهنده شده است، یعنی جنگی که رئیس جمهور بوش در اگست ۱۹۹۱ « عمق نظم نوین جهانی » تعریف کرد. به این محاسبات باید

مرگ یک میلیون و نیم نفر را در طول ۱۲ سال پس از محاصره عراق اضافه کنیم که کودکان نیم میلیون نفر آنها را تشکیل می دهند، بسیاری دیگر به دلیل اثرات دراز مدت بمب های اورانیوم ضعیف شده از بین رفته اند که به شکل گسترده در جنگ به کار برده شده است. و پس از محاصره، در جنگ دوم علیه عراق در سال ۲۰۰۳ قربانیان جدیدی بر جا گذاشت.

در این « عمق » از نظم نوین جهانی هزاران میلیارد دلار سوزانده خواهد شد، یعنی برای جنگ خرج شد : فقط برای دومین جنگ علیه عراق، دفتر کنگره مخارج ایالات متحده را در دراز مدت تقریباً ۲۰۰۰ میلیارد دلار تخمین زده است. آنچه را که بزودی شاهد آن خواهیم بود به ذهنمان خواهیم سپرد، هیچ یک از رسانه های بزرگ از سی امین سالگرد جنگ خلیج [فارس] ، « عمق نظم نوین جهانی » یاد نخواهد کرد.

Édition de vendredi 15 janvier 2021 d'*il manifesto*

<https://ilmanifesto.it/trentanni-fa-la-guerra-del-golfo/>

لینک متن اصلی :

<https://www.mondialisation.ca/il-y-a-trente-ans-la-guerre-du-golfe/5652691>

ترجمه حمید محوی

گاهنامه هنر و مبارزه. پاریس/ ۱۶ جنوری ۲۰۲۱